

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Váczi Miklós ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve** I. rendű és **II. rendű felperes neve** II. rendű (mindketten: I.rendű felperes címe szám alatti lakosok) felpereseknek - a dr. Boronkai Zsolt ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű és a személyesen eljáró **II.rendű alperes neve** (címe) II. rendű alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt a Baranya Megyei Bíróságon indított perében a 2010. december 21. napján kelt 11.P.20.648/2008/73. számú ítélet ellen az I. rendű alperes részéről 74. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

részítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja, és az I. rendű alperes által az I. rendű felperesnek fizetendő kártérítés összegét 534.570 (ötszázharmincnégyezer-ötszázhetven) forintról 516.238 (ötszáztizenhatezer-kettőszázharmincnolc) forintra, és ebből 10.000 (tízezer) forintnak 2007. május 3. napjától, 7.500 (hétezer-ötszáz) forintnak 2008. január 3. napjától, 14.338 (tizennégyezer-háromszázharmincnolc) forintnak 2007. június 7. napjától, 37.600 (harminchétezer-hatszáz) forintnak 2007. május 10. napjától, 5.700 (ötezer-hétszáz) forintnak 2007. június 15. napjától, 170.800 (százhetvenezer-nyolcszáz) forintnak 2007. június 7. napjától, 40.000 (negyvenezer) forintnak 2007. július 3. napjától, 140.300 (száznegyvenezer-háromszáz) forintnak 2007. augusztus 15. napjától, 90.000 (kilencvenezer) forintnak 2008. április 10. napjától az elsőfokú ítélet szerinti késedelmi kamataira leszállítja.

Az I. rendű alperes által az I. rendű felperesnek fizetendő hátralékos költségpótló járadékot 704.445 (hétszáznégyezer-négyszáznegyvenöt) forintról 53.000 (ötvenháromezer) forintra, és ennek 2009. március 1. napjától az elsőfokú ítélet szerinti késedelmi kamatára, míg a 2011. január 7. napjától kezdődően fizetendő

költségpótló járadék havi összegét 17.024 (tizenhétezer-huszonnégy) forintról 1.850 (ezernyolcszázötven) forintra leszállítja.

Az I. rendű alperes által a II. rendű felperesnek fizetendő kártérítés összegét 547.290 (ötszáznegyvenhétezer-kettőszázkilencven) forintról 528.958 (ötszázhuszonnyolcezer-kilencszázötvennyolc) forintra, és ebből 20.000 (húszezer) forintnak 2007. május 7. napjától, 210.800 (kettőszáztízezer-nyolcszáz) forintnak 2007. június 7. napjától, 40.000 (negyvenezer) forintnak 2007. július 3. napjától, 20.258 (húszezer-kettőszázötvennyolc) forintnak 2007. július 7. napjától, 3.600 (háromezer-hatszáz) forintnak 2007. június 15. napjától, 4.000 (négyezer) forintnak 2007. május 15. napjától, 140.300 (száznegyvenezer-háromszáz) forintnak 2007. augusztus 15. napjától, 90.000 (kilencvenezer) forintnak 2008. április 10. napjától az elsőfokú ítélet szerinti késedelmi kamatára leszállítja.

Az I. rendű alperes által a II. rendű felperesnek fizetendő hátralékos költségpótló járadékot 907.546 (kilencszázhétezer-ötszáznegyvenhat) forintról 53.000 (ötvenháromezer) forintra, és ennek 2009. március 1. napjától az elsőfokú ítélet szerinti késedelmi kamatára, míg a 2001. január 7. napjától kezdődően fizetendő költségpótló járadék havi összegét 23.081 (huszonháromezer-nyolcvanegy) forintról 1.850 (ezernyolcszázötven) forintra leszállítja.

Az I. rendű alperes által az I. rendű felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 438.000 (négyszázharmincnyolcezer) forintra, a II. rendű felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 458.000 (négyszázötvennyolcezer) forintra leszállítja.

Az elsőfokú ítéletnek a gyógyszerköltség címén igényelt vagyoni kártérítésre, valamint a keresetvesztéséget pótló kártérítési járadéokra vonatkozó rendelkezéseit hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül együttesen fizessenek meg az I. rendű alperesnek 6.250 (hatezer-kettőszázötven) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget.

Kötelezi a feleket, hogy fizessenek meg az államnak - az állami adóhatóság külön felhívására - az I. rendű felperes 4.800 (négyezer-nyolcszáz) forint, a II. rendű felperes 8.300 (nyolcezer-háromszáz) forint, az I. rendű alperes 2.700 (kettőezer-hétszáz) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Megállapítja, hogy a hatályon kívül helyezéssel összefüggésben az I. rendű felperesnek 6.250 (hatezer-kettőszázötven) forint, a II. rendű felperesnek 12.500 (tizenkettőezer-ötszáz) forint, az I. rendű alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú eljárási költsége merült fel.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illeték összege 30.500 (harmincezer-ötszáz) forint.

A részítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A felperesek az XXX-000 forgalmi rendszámú S típusú személygépkocsival 2007. május 3-án közlekedési balesetet szenvedtek. A Pécsi Városi Bíróság a balesetet okozó II. rendű alperessel szemben közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt pénzbüntetést szabott ki. A baleset következtében az I. rendű felperes szegycsonttörést, az orrcsont darabos törését, a jobb sarokcsont törését és egyéb repesztett sérüléseket szenvedett el. A sérülések tényleges gyógytartama 12-16 hét volt. Baleseti sérülései az I. rendű felperest a nehéz fizikai munkák elvégzésében korlátozzák. A balesettel összefüggésben pszichés állapota romlott, a korábbi gyógyszeres kezelés felújítása vált szükségessé. A sorsszerű megbetegedései miatt fennálló 50%-os munkaképesség-csökkenése a baleseti sérülések miatt 67%-os mértékűre emelkedett.

A II. rendű felperes a baleset során a jobb orsócsont törését, a jobb singcsont törését, a bal VII. borda elmozdulás nélküli törését és a bal csukló felületi horzsolásos sérülését szenvedte el. A baleseti sérülések miatt nehéz tárgyak emelésére, mozgatására nem képes, baleseti eredetű munkaképesség csökkenése 15%-os mértékű.

A baleset időpontjában a felperesek V-ban, a K utca 00. szám alatti lakóház, udvar, gazdasági épület megnevezésű ingatlanban éltek. A lakóházhoz tartozó 570 négyzetméter nagyságú kertben zöldségeket és gyümölcsöket termesztettek. 2008-ban az ingatlant értékesítették, és a P, S utca 0. szám alatti családi házba költöztek.

A baleset időpontjában a II. rendű felperes a P Kft. alkalmazásában állt, ahol áruk kezelésével, raktározásával és eladótérbe való kihelyezésével foglalkozott. A táppénzes állományt követően, 2007. október 15. napjától a S Kereskedelmi Kft.-nél, majd 2009. október 19. napjától az A Kft.-nél dolgozott. 2010. április 7. napjától álláskeresői járadékban részesült, majd 2010. november 29-én a L Kft.-nél helyezkedett el, mint árufeltöltő-pénztáros.

A felperesek keresetükben a közlekedési balesettel összefüggésben keletkezett vagyoni és nem vagyoni káraik megtérítésére kérték az I. rendű alperes kötelezését. A II. rendű alperessel szemben keresetük a jogsértés megállapítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a II. rendű alperes megsértette a felpereseknek a testi épséghez és egészséghez fűződő személyiségi jogát. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 2.200.000

forint, a II. rendű felperesnek 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítést, az I. rendű felperesnek 534.570 forint kártérítést, 2011. január 7. napjától havi 17.024 forint költségpótló járadékot és 704.445 forint hátralékos járadékot, a II. rendű felperesnek 547.290 forint vagyoni kártérítést, 2001. január 7. napjától havi 23.081 forint költségpótló járadékot, és 907.546 forint hátralékos járadékot. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 2011. január 1. napjától havi 24.094 forint jövedelempótló kártérítési járadékot, és 1.014.972 forint hátralékos járadékot fizessen meg a II. rendű felperesnek. Ezt meghaladóan a felperesek keresetét elutasította, és rendelkezett az elsőfokú eljárási költségek viseléséről.

Határozatának indokolása szerint a felperesek 2007-ben a V, K utca 00. szám alatti családi házas ingatlanhoz tartozó kertben a korai veteményeket már a balesetet megelőzően elvetették, azonban a növények ápolását idegen munkaerővel kellett elvégeztetniük. Ennek költsége felperesenként 140.300 forint volt. 2007 végéig a házi és házkörüli középnehéz és könnyű fizikai munkák értéke - amelyek elvégzésére a felperesek az elsőfokú bíróság megállapítása szerint szintén képtelenek voltak - felperesenként 18.332 forint volt. Az elsőfokú bíróság igazoltnak látta a felpereseknek azt az előadását, hogy a baleseti sérüléseik miatt kellett a v-i ingatlant értékesíteni, és P-re költözni, ahol a szükséges zöldséget, gyümölcsöt megtermelni már nem tudták. A kiesett termények értéke az ítélelethozatalig terjedő időre 166.113 forint, a jövőre nézve felperesenként havi 4.857 forint. 2008-ban a vókányi ingatlan értékesítéséig, majd ezt követően a p-i ingatlanban mástól igénybe vett középnehéz munkáknak az ellenértéke felperesenként 146.000 forint, a jövőre nézve felmerülő költség pedig havonta 3.667 forint. Az elsőfokú bíróság elfogadta, hogy a felperesek esetében folyamatosan indokolt egyes gyógyszerek szedése, illetve kenőcsök használata, amelyek költsége az I. rendű felperes esetében 346.000 forint, a jövőre nézve havi 8.500 forint, a II. rendű felperes esetében 426.800 forint, a jövőre nézve havi 9.700 forint. A II. rendű felperes S Kft.-nél betöltött munkakörére vonatkozó munkaköri leírás alapján rögzítette, hogy a II. rendű felperes munkaviszonya alatt árupakolással és polcok feltöltésével foglalkozott. Köztudomásúnak tekintette, hogy a nagyobb áruházak, üzletláncok dolgozói, akik a II. rendű felpereshez hasonló munkakört töltenek be, az esetek túlnyomó részében nehéz fizikai munkát is végeznek. Ebből kiindulva az igazságügyi orvosszakértői véleményt alapul véve azt állapította meg, hogy a II. rendű felperes munkáját csak erejének különös megfeszítésével tudja ellátni, amelynek mértéke 40%. Erre figyelemmel a I. rendű alperest jövedelempótló kártérítés címén a II. rendű felperes baleset utáni igazolt nettó keresetének 40%-ában, 1.014.972 forintban marasztalta, továbbá kötelezte havi 24.094 forint járadék megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen az I. rendű alperes fellebbezett, amelyben a felperesek gyógyszerköltség és mezőgazdasági költség címén igényelt kártérítési keresetének, valamint a II. rendű felperes jövedelemvesztéséget pótló kártérítés iránti keresetének elutasítását, és a felpereseknek másodfokú perköltségben való

marasztalását kérte. Álláspontja szerint a felperesek a ténylegesen felmerült gyógyszerköltséget nem bizonyították, mert az orvos-szakértői véleményből nem következik egyértelműen, hogy a gyógytartamot követően, különösen pedig a szakértői vélemény előterjesztését követően is véghatáridő nélkül, folyamatosan indokolt az általuk megjelölt gyógyszerek, krémek alkalmazása. A felperesek által állított szerek egy része vényköteles, így ezek tényleges igénybevételét akár a betegkártonnal, akár az OEP megkeresése útján abban az esetben is bizonyítani tudták volna, ha bizonylattal, számlával nem rendelkeznek az elmúlt három évből. A mezőgazdasági költségpótló kártérítéssel kapcsolatosan kifejtette, hogy az orvosi iratok szerint a felperesek sérüléseinek tényleges gyógytartama a szakvélemény szerint legfeljebb 16 hét volt, mely időpontot követően a mindennapos háztartási munkákban korlátozottságuk már nem állapítható meg. Az I. rendű felperes a baleseti sérülései miatt kizárólag a nehéz fizikai munkavégzésben korlátozott, míg a II. rendű felperes tekintetében a nehéz tárgyak emelése, mozgatása jelent korlátozottságot. 2007. szeptember 1. napját követően azonban sem a vókányi ingatlanban, sem pedig a pécsi ingatlanban olyan nehéz fizikai munka nem merült fel, amely ezen a címen költségpótló kártérítési járadékot megalapozna. Vitatta azt a megállapítást is, hogy 2008. évben a felperesek baleseti sérüléseik miatt képtelenek voltak a zöldség-gyümölcs-, burgonyatermesztésre, és emiatt többletköltségük merült fel. A rendkívüli munkateljesítményre alapított felperesi kártérítési igényt több okból is alaptalannak találta. Álláspontja szerint jelentős testi fogyatékosággként értelmezhető maradványtünet a II. rendű felperes esetében nem alakult ki. Ezen túlmenően a rendkívüli munkateljesítmény konkrét munkavégzés, munkafolyamatok, így jellemzően munkaköri leírással igazolt tevékenységek körében értelmezhető, nem pedig általánosságban. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság a szakértői meghallgatáson általánosságban 40%-ban megfogalmazott rendkívüli erőfeszítésre alapozta a jövedelempótló járadékban való marasztalását. Hivatkozott arra is, hogy a kártérítési járadék összegének meghatározása nem nélkülözheti a baleset előtti jövedelemhez viszonyítást. Abban az esetben ugyanis, ha a baleset utáni jövedelem magasabb, mint a baleset előtti, úgy a magasabb jövedelemnek a rendkívüli munkateljesítménnyel arányos része nem képezheti automatikusan a jövedelemvesztéseget pótló kártérítés alapját.

A fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a mezőgazdasági többletköltség címén igényelt kártérítési járadék elbírálásához szükséges mértékben a tényállást feltárta, amelyet a másodfokú bíróság mindössze annyiban egészít ki, hogy a felperesek a V, K utca 00. szám alatti ingatlan kertjét 2008. február hónapban az ingatlan vevőinek birtokába bocsátották. Az így kiegészített tényállásból levont jogi következtetésekkel a másodfokú bíróság csak részben értett egyet.

Az igazságügyi orvos-szakértői vélemény szerint az I. rendű felperest a sarokcsonttörés után fennmaradó funkcionális panaszok a nehéz fizikai

munkavégzésben akadályozzák. A II. rendű felperessel kapcsolatosan a szakértői vélemény azt a megállapítást teszi, hogy a korábban végzett mértékű fizikai erő kifejtésre, vagyis nehéz tárgyak emelésére, mozgatására nem képes, erőteljes fizikai munka esetében korábban elfárad. Ezzel összhangban áll a szakértőknek az a tárgyaláson tett előadása, amely szerint a 16 hetes gyógytartamot követően a mindennapos háztartási, házkörüli munkákban (főzés, takarítás, mosás) a felperesek számára kisegítő igénybevétele nem indokolt.

Az elsőfokú bíróság a mezőgazdasági károk tekintetében mindkét felperes esetében megítélte a balesettől a 2007. év végéig terjedő időszakra a balesetet megelőzően már elvetett termények idegen munkaerővel történő ápolásának, gondozásának költségét. Figyelemmel arra, hogy ezeknek a munkáknak a jelentős része a nyári időszakra esik, a másodfokú bíróság az e címen megítélt költségek csökkentésére nem látott lehetőséget. 2007. szeptember 1. napjától azonban az orvos-szakértő idézett megállapítása szerint a felperesek az átlagos házkörüli munkákban kisegítőre már nem szorultak, ebben az időszakban pedig fűnyírás - amely a gazdasági szakértő véleménye szerint, legalábbis egyes fázisait tekintve nehéz fizikai munkának tekinthető - már nem merült fel, ezért a 2007. szeptember 1. napjától 2007. december 31. napjáig terjedő időre ezen a címen megítélt 18.332 forint összeggel a másodfokú bíróság az I. rendű felperesnek járó 534.570 forint, illetve a II. rendű felperesnek járó 547.290 forint vagyoni kártérítést leszállította.

2008. júliusáig a felperesek a v-i ingatlanban éltek, azonban a II. rendű felperes előadása szerint 2008. februárjában a kertet a vevők birtokába bocsátották. Ebből következően a pécsi ingatlanba történt beköltözés idejéig a ház körül felmerülő nehéz fizikai munkák ellátása címén kártérítésre nem tarthatnak igényt. A p-i ingatlanban mindössze néhány négyzetméter veteményessel rendelkeznek a felperesek, amelynek művelésében a szakértői vélemény szerint legfeljebb az ásás tekinthető nehéz fizikai munkának, továbbá a belső udvarrészen fűvet kell nyírni, amelynek egyes munkafázisait szintén nehéz fizikai munkának minősítette a gazdasági szakértő. Az igazságügyi orvos-szakértői véleményt is figyelembe véve mindössze e két munka tekintetében állapítható meg a felperesek részéről korlátozottság, ezért az igazságügyi mezőgazdasági szakértő által meghatározott óraszámokból kiindulva a másodfokú bíróság e munkákra 2008-ban 20 órát, 2009-ben 40 órát, 2010-ben szintén 40 órát számolt el felperesenként, melyek költsége személyenként 53.000 forint, a havi járadék összege személyenként 1.850 forint.

Az elsőfokú bíróságtól eltérően a másodfokú bíróság nem találta bizonyítottnak, hogy a felperesek a közlekedési baleset következményei miatt értékesítették a v-i ingatlant. Az I. rendű felperes személyes meghallgatása során elmondta, hogy a házat azért adták el, mert anyagilag súlyos helyzetbe kerültek, és orvosi kezelésekre kellett járniuk. A II. rendű felperes a P és S igénybe vehető orvosi kezelések (gyógytorna) szükségessége mellett arra is hivatkozott, hogy a lakásfenntartási költségek a pécsi ingatlanban alacsonyabbak, mint a v-i ingatlanban.

A peradatok szerint a felperesek a v-i ingatlant 9.000.000 forintért értékesítették, és P 12.000.000 forintért vásároltak családi házat. A vételár különbözetet kölcsönből fedezték, amelynek felvétele, a havi törlesztő részletek folyamatos fizetése cáfolja az I. rendű felperes által hivatkozott megromlott anyagi helyzetet. A lakásfenntartási költségek alakulása pedig nyilvánvalóan független a felperesek által elszenvedett balesettől. Az orvosi iratok szerint az adásvételi szerződés megkötésének időpontjáig a gyógykezelések befejeződtek (2007. augusztus 22. napján ért véget a II. rendű felperes által külön is hivatkozott gyógytorna), az I. rendű felperes pedig szintén az orvos-szakértői véleményből megállapíthatóan félévente jár időszakos pszichiátriai kontrollra, egyébként gyógyszeres kezelését családorvosa biztosítja. Mindezekből a körülményekből a másodfokú bíróság álláspontja szerint az a következtetés vonható le, hogy a felperesek a közlekedési balesettől függetlenül is értékesítették volna a vókányi ingatlant, illetve a baleset következményei az értékesítést nem tették indokolttá, ezért az ezzel összefüggésben jelentkező és a terménykiesésben megjelölt kár megtérítésére igényt nem tarthatnak.

A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság által a felperesek részére költségpótló kártérítési járadék címén megítélt havi járadék összegét felperesenként havi 1.850 forintra, a hátralékos járadék összegét 53.000 forintra leszállította, és ennyiben az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

Az elsőfokú bíróság mindkét felperes javára gyógyszerköltség címén is kártérítési járadékban marasztalta az I. rendű alperest. Az ezen a címen érvényesített igény elbírálásához azonban a rendelkezésre álló bizonyítékok nem elégségesek. Az elsőfokú bíróság külön felhívta az igazságügyi orvos-szakértőt, hogy kiegészítő szakértői véleményében nyilatkozzon arra, hogy a jövőben is indokolt-e a részletesen felsorolt gyógyszerek és egyéb gyógyhatású készítmények alkalmazása. A szakértői véleményből azonban egyértelműen nem állapítható meg, hogy az orvos-szakértő a jövőre nézve is indokoltnak tartja-e a havonta felperesenként megközelítőleg 10.000 forint költséggel járó gyógyszerek alkalmazását.

Alaposnak találta a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletnek a jövedelemvesztéséget pótló kártérítési járadékra vonatkozó rendelkezéseit támadó I. rendű alperesi fellebbezést is.

Az elsőfokú bíróság által is helyesen felhívott Ptk. 356.§-ának (1) bekezdése szerint akinek munkaképessége baleset folytán csökken, csak akkor követelhet járadékot, ha a baleset utáni keresete (jövedelme) a baleset előtti keresetét - neki fel nem róható okból - nem éri el. A (3) bekezdés értelmében a járadék megállapításánál a balesetért felelős személy javára nem vehető figyelembe az a kereset (jövedelem), amelyet a balesetet szenvedett személy a balesetből eredő jelentős testi fogyatékosága ellenére rendkívüli munkateljesítménnyel ér el. Az idézett

rendelkezők egybevetéséből az következik, hogy a jövedelempótló járadék megítélésének abban az esetben van helye, ha a balesetet követő jövedelem nem éri el a balesetet megelőző átlagjövedelmet. Sor kerülhet járadék megállapítására akkor is, ha a jövedelem azért nem csökken, mert a károsult jelentős testi fogyatékosága ellenére rendkívüli munkateljesítménnyel éri el a korábbival azonos jövedelmét. Nincs helye viszont járadék megállapításának, ha a balesetet szenvedett személy a balesetet követően a rendkívüli munkateljesítménnyel elért jövedelem figyelmen kívül hagyása mellett is magasabb jövedelemre tesz szert, mint a balesetet megelőzően. A rendkívüli munkateljesítmény ténye tehát nem vált ki önálló jogkövetkezményeket, ezért elengedhetetlen a balesetet szenvedett személy balesetet megelőző átlagkeresetére vonatkozó adatok beszerzése is.

A Ptk. 356.§-ának (3) bekezdésében jelentős testi fogyatékoság és rendkívüli munkateljesítmény kifejezésekkel körülírt tényállási elemek során azt kell feltárni, hogy a károsultnak a balesetre visszavezethető testi fogyatékosága, megváltozott személyi adottságai, valamint az általa ténylegesen betöltött munkakör, illetőleg a konkrét munkafeladatok alapulvételével a baleset utáni jövedelme eléréséhez mennyiben van szüksége rendkívüli munkateljesítményre. A rendkívüli erőfeszítés mértéke tehát - eltérően a munkaképesség-csökkenéstől - a ténylegesen ellátott munkafeladatoktól függ, ezért munkafeladatonként szükségszerűen változik (a Fővárosi Ítéltábla Polgári Kollégiumának 1/2011.(III.28.) határozata a rendkívüli munkateljesítmény értékeléséről a baleseti járadék megállapítása során).

A peradatok szerint a II. rendű felperes a balesetet megelőző egy évben P, a P Kft. alkalmazásában dolgozott. Keresetigazolása azonban az elsőfokú eljárásban nem állt rendelkezésre, azt csak a fellebbezési tárgyaláson csatolta a peres ügy irataihoz.

A balesetet követően, 2007. október 15. napján a II. rendű felperes a S Kereskedelmi Kft.-nél helyezkedett. Munkaszerződése szerint eladó-pénztáros volt, ehhez csatolta a munkaköri leírását is. A bérkartonból megállapíthatóan 2008. január 1. napjától 2008. április 30. napjáig dolgozott pénztárosként, 2008. május 1. napjától 2008. december 31. napjáig szakeladó volt, személyes előadása szerint pékáru eladó. 2009. október 18. napjától 2010. április 7. napjáig állt fenn munkaviszonya az A Kft.-nél, ahol boltvezetőként dolgozott. Munkaköri leírása nem áll rendelkezésre. 2010. november 29. napján a L Kft.-nél helyezkedett el árufeltöltő-pénztárosként, munkaköri leírása ebben az esetben is hiányzik.

Az elsőfokú eljárásban csatolt okiratokból is megállapítható, hogy a II. rendű felperes a balesetét követően különböző munkaköröket töltött be, más-más munkafeladatokat látott el. Az igazságügyi orvos-szakértő viszont a rendkívüli munkateljesítmény mértékét a II. rendű felperes által ellátott konkrét tevékenységek ismerete nélkül, egységesen 40%-ban állapította meg.

A rendelkezésre álló adatok alapján tehát nem lehet állást foglalni abban a kérdésben, hogy a II. rendű felperes jogosult-e, és milyen összegben

jövedelemveszteséget pótló kártérítési járadékra, illetve a felperesek gyógyszerköltség címén igényelt kártérítési keresete mely időtartamra megalapozott, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét ebben a részében a Pp. 252.§-ának (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és ebben a keretben a másodfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárásban az igazságügyi orvos-szakértői vélemény kiegészítésével tisztázni kell, hogy a felperesek esetében mely gyógyszert mely időpontig indokolt alkalmazni, illetve a felpereseket fel kell hívni, hogy a már felmerült gyógyszerköltségeiket az I. rendű alperes által kért módon igazolják. A jövedelempótló kártérítési járadékkal összefüggésben a II. rendű felperest pontosan nyilatkoztatni kell, hogy az egyes munkahelyeken milyen munkafeladatokat végzett, azokat munkaidejének hozzávetőlegesen mekkora részében látta el, be kell szerezni az ehhez kapcsolódó munkaköri leírásokat, majd ezek ismeretében kell nyilatkoztatni az igazságügyi orvos-szakértőt, hogy az egyes munkafeladatok tekintetében rendkívüli munkateljesítmény megállapítható-e, és milyen százalékos mértékben. Mindezek ismeretében, a fellebbezési tárgyaláson csatolt keresetigazolás adatait is értékelve lehet dönteni a II. rendű felperes jövedelemveszteséget pótló járadék iránti igényének megalapozottságáról.

A rendkívüli munkateljesítménynek a konkrét munkafeladatokkal fennálló összefüggéséből következik, hogy az abból származó jogkövetkezmények alapvető feltétele a tényleges munkavégzés kifejtése, illetve a járadékkövetkezmények szempontjából csak az ezzel szoros összefüggésben álló jövedelemelemek vehetők figyelembe. Azokat - a Legfelsőbb Bíróság 1/2006.(V.22.) PK véleménye alapján az abban foglalt jogi levezetésnek megfelelően - csökkenteni kell a nyugdíj- és egészségbiztosítási járulékkal, valamint munkavállalói (munkaerő-piaci) járulékkal (PK vélemény I. pontja), míg a személyi jövedelemadó szempontjából azok bruttósított összegéből kell kiindulni (PK vélemény II. pontja).

Az I. rendű alperes által a felpereseknek fizetendő elsőfokú perköltség összegét a másodfokú döntésére figyelemmel le kellett szállítani, annak rögzítésével, hogy az I. rendű alperes a perköltség számítás módját, illetve az ügyvédi munkadíj mértékét fellebbezésében nem kifogásolta.

A részítélettel elbírált kereseti kérelem tárgyában a másodfokú bíróság a peresztesség-pernyertesség arányának (30-70%) megfelelően rendelkezett a másodfokú eljárási költség megfizetéséről a Pp.81.§-ának (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján, és ebben az arányban kötelezte a feleket a le nem rótt eljárási illeték megfizetésére a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján. A hatályon kívül helyezéssel érintett kereseti kérelmek tárgyában a másodfokú bíróság a feleknek a fellebbezési eljárásban felmerült

költségét a Pp. 252.§-ának (4) bekezdése alapján csupán megállapította, a költségek viselésének kérdésében az elsőfokú bíróságnak kell határoznia.

Pécs, 2011. szeptember 8.

dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, dr. Kutasi Tünde s.k. előadó bíró, dr. Döme Attila s.k. bíró